

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grimailo Nelea în numele inculpatului Iacoveț Denis, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Iacoveț Denis Xxxxx, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx, str. Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 10.10.2017 – 17.04.2018;
2. instanța de apel: 08.05.2018 – 20.06.2018;
3. instanța de recurs: 27.09.2018 – 12.12.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 aprilie 2018, inculpatul Iacoveț Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 320¹, art. 264¹ alin. (1) Cod penal și cu aplicarea art. art. 79 Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală i-a aplicat pedepsele după cum urmează:

- în temeiul art. 320¹ Cod penal - muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore;

- în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal - muncă neremunerată în folosul comunității mărime de 200 ore, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Iacoveț Denis pedeapsa definitivă - muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în legătură cu efectuarea expertizelor, s-a respins, fiind trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Iacoveț Denis știind despre

faptul că la 21.06.2017 de Judecătoria Bălți a fost recunoscut ca agresor, fiind adoptată în acest sens o ordonanță de protecție a cet. Iacoveț Aurica, în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 de zile, până la 21.09.2017, cu stabilirea următoarelor măsuri de protecție: obligarea lui Iacoveț Denis de a părăsi temporar locuința amplasată în mun. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx; interzicerea lui Iacoveț Denis de a se apropia la o distanță mai mică de 200 m de locuința victimei, amplasată în mun. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx, interzicerea lui Iacoveț Denis de a se apropia la o distanță mai mică de 50 m de victima, intenționat, la data de 23.08.2017, în jurul orei 22-20 min., ignorând prevederile ordonanței enunțate, fiind în stare de ebrietate alcoolică a venit la domiciliul victimei Iacoveț Aurica - fosta soție, amplasat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx, unde a iscat cu ultima conflict, numind-o cu cuvinte indecente, refuzând de a părăsi locuința la insistența acesteia din urmă, unde a și rămas în continuare până la venirea colaboratorului de poliție, încălcând astfel măsurile de protecție stabilite prin actul judecătoresc de dispoziție.

Tot, Iacoveț Denis fiind titular al permisului de conducere nr. 045600372 din 02.02.2004, care îi acordă dreptul de a conduce mijloacele de transport categoria „B”, la 13.09.2017 ora 01:05 a condus automobilul model „Volkswagen Passat” n/î xxxxx pe str. Decebal, mun. Bălți, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, concentrația de alcool în aerul expirat de 0.94 mg/l, și în sânge alcool etilic în cantitate de 1.92 %, echivalent a 1.92 g/l, conform raportului de expertiză medico-legală toxicologică, ce se atribuie la stare de ebrietate de grad avansat, conform art. 134¹² Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Tatiana Nadulișneac, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17.04.2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: a-l recunoaște vinovat pe Iacoveț Denis de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi, prin prisma art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a unei pedepse sub formă de 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității; a-l recunoaște vinovat pe Iacoveț Denis de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, a unei pedepse sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul omunității cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, de a-i numi inculpatului Iacoveț Denis pedeapsa definitivă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

La fel, a solicitat încasarea de la condamnatul Iacoveț Denis Alexandru în beneficiu

statului a cheltuielilor judiciare estimate prin suma totală de 420,00 lei.

3.1. În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- de către organul de urmărire penală, Iacoveț Denis a fost învinuit pentru faptul, că a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal - neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

- în urma judecării cauzei în procedura restrânsă, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de fond a adoptat soluția contestată, întemeind concluzia pe faptul că, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune din categoria celor ușoare, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea integrală a vinovăției, atât în faza urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în fond. De asemenea, arată că instanța a reținut, că Iacoveț Denis este angajat în calitate de agent comercial cu folosirea mijlocului de transport, dânsul are necesitatea utilizării unui mijloc de transport personal pentru a se deplasa în scop de serviciu, ocupația respectivă fiind unica sursă de venit pentru el. Luând în considerație studiile și abilitățile profesionale ale inculpatului, precum și situația financiară din R. Moldova și din străinătate, instanța reține că odată cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport, Iacoveț Denis ar fi în imposibilitatea de a-și continua activitatea profesională și ar pierde unica sursă de venit, iar găsirea unui alt loc de muncă pe teritoriul R. Moldova, luând în considerație situația economică a țării și lipsa locurilor de muncă ce ar permite un trai decent, ar fi foarte dificilă, prin urmare instanța a apreciat circumstanțele date ca fiind excepționale și a considerat, că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare.

Cu referire la cele menționate mai sus a subliniat că, din prevederile art. 75 Cod penal rezultă, că persoanei culpabile i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, a considerat că, faptul aplicării prevederilor alin. (1) art. 79 Cod penal, față de Iacoveț Denis se apreciază ca fiind neproportională celor comise de către inculpat;

- reieșind din cele expuse a concluzionat că aplicarea prevederilor alin. (1) art. 79 Cod penal, față de Iacoveț Denis nu asigură nicidecum atingerea scopului pedepsei penale. Sub

acest aspect instanța nu a respectat în deplină măsură stipulările normelor menționate prin ce s-au comis erori de drept și anume referitor la modul de stabilire a pedepsei, astfel instanța a pronunțat o hotărâre pasibilă de a fi casată sub aspectul blândeții pedepsei. La stabilirea pedepsei instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel pripit și nefondat a ajuns la concluzia privind aplicarea alin. (1) art. 79 Cod penal;

- instanța este obligată să indice în sentință, care circumstanțe concrete ale cauzei le recunoaște ca fiind drept excepționale și în conformitate cu art. 394 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, trebuie să motiveze aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege;

- instanța de judecată a neglijat prevederile pct. 1 la Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale din 11.11.2013, unde expres este stipulat faptul, că în conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii. În spiritul acestei norme penale, se înțelege, că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infracțorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sânt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II; persoana cu dezabilități severe și accentuate; merite deosebite față de societate; alte circumstanțe de importanță majoră). În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal. Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează, atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, din care motive eronat a aplicat prevederile alin. (1) art. 79 Cod penal:

- cele reținute în seama inculpatului sânt caracteristice pentru majoritatea cetățenilor,

exprimă comportamentul obișnuit al fiecăruia, astfel, că circumstanțele indicate de instanță nu pot fi considerate ca excepționale. Ca excepționale, circumstanțele pot fi considerate atunci când sînt ieșite din comun și țin de personalitatea vinovatului, de starea sănătății, a familiei acestuia ori aflate în strînsă legătură cu circumstanțele cauzei, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii:

- solicitarea examinării cauzei în procedură specială este un drept ce în dependență de dorință se exercită sau nu, avînd consecință - reducerea pedepsei. Scopul restabilirii echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane va fi atins doar prin pedepsirea cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport;

- concluzia instanței referitor la faptul aplicării art. 79 Cod penal, nu este proporțională circumstanțelor descrise în sentință, motiv din care se insistă aplicarea în privința inculpatului Iacoveț Denis a pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

De rînd cu această: pedeapsa urmează a fi stabilită conform dispozițiilor enunțate în alin. (8) al art. 364¹ Cod de procedură penală;

- deasemenea, procurorul a atestat dezacordul cu soluția adoptată de către instanța de judecată în latura ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, punându-le pe seama organului de urmărire penală din motiv că efectuarea expertizei a fost ordonată de organul de urmărire penală fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, respectiv cheltuielile fiind trecute în contul statului;

- în aceeași ordine de idei, a subliniat și faptul, că în conformitate cu art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, astfel legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate inclusiv și de condamnați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2018 a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Tatiana Nadulișneac, casată sentința parțial cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Iacoveț Denis Xxxxx recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364¹ Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Iacoveț Denis Xxxxx recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364¹ Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui *Iacoveț Denis* pedeapsa definitivă sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că cauza a fost examinată în ordinea procedurii prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, sentința fiind contestată doar în latura pedepsei.

Sub acest aspect, instanța de apel a aratat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a dat eficiență prevederilor art. 61 Cod penal conform căruia, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel a indicat că, sancțiunea art. 320¹ Cod penal, prevede ca pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 ore sau închisoare până la 3 ani, iar sancțiunea art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prevede ca pedeapsă amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, noile limite de pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal sunt de la 107 ore la 134 ore, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ Cod penal de la 134 ore la 160 ore.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a aratat că, instanța de fond neîntemeiat a aplicat inculpatului pedeapsa ce depășește limita maximă a pedepselor pentru ambele infracțiuni.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, are la întreținere 1 copil minor, pentru prima dată este atras la răspundere penală și de faptul că inculpatul a acceptat să-i fie stabilită pedeapsă cu muncă

neremunerată în folosul comunității, i-a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în noile limite prevăzute de lege.

Cu referire la pedeapsa complementară-privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, care în privința inculpatului Iacoveț Denis a fost înlăturată, instanța de apel a considerat că, instanța de judecată la fel eronat a aplicat prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, motivarea instanței în ce privește înlăturarea pedepsei complementare în privința inculpatului privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, contravine atât art. 79 alin. (1) Cod penal, cât și materialelor cauzei și ca rezultat la fel, nu au fost respectate în tot criteriile de individualizare a pedepsei.

La caz, circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de fond (situații stabilite în cumul ca circumstanță excepțională: comportarea inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii - regretă cele comise, a asigurat instanța că nu va săvârși fapte similare; recunoașterea vinovăției și căința sinceră; starea psihico-emoțională a inculpatului fiind pentru prima dată stabilit în stare de ebrietate la volan și procedura de stabilire a stării de ebrietate; conducerea mijlocului de transport este unica sursă de existență; prezența în familie a copilului minor ce se află la întreținerea inculpatului; contribuirea activă a inculpatului la examinarea în termeni rezonabili a cauzei; inclusiv prin depunerea cererii de a examina cauza conform art. 364¹ Cod de procedură penală; ocupația de agent comercial cu folosirea mijlocului de transport, fiind unica sursă de existență, circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei) sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și deci nu pot fi considerate ca excepționale. Alte circumstanțe, care ar putea fi calificate ca excepționale, în cauza dată nu s-au constatat, totodată inculpatul a comis două infracțiuni.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia, că instanța de fond neîntemeiat a înlăturat pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel a aratat, că pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este o pedeapsă stabilită de legislator pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca complementară obligatorie.

Ținând cont de cele menționate, precum și de circumstanțele stabilite ce țin de persoana inculpatului, instanța de apel a considerat că, restabilirea echității sociale și corectarea vinovatului poate fi atinsă numai cu stabilirea pedepsei complementare-privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpatului,

Grimailo Nelea, care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- instanța de apel nu a ținut cont de existența circumstanțelor atenuante, și anume: săvârșirea infracțiunii pentru prima dată, recunoașterea deplină a vinei, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea crimei, că este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor și se caracterizează pozitiv;

- materialele cauzei cuprind informații care confirmă faptul că automobilul personal al recurentului este folosit în scop de serviciu și este o condiție obligatorie pentru angajare în funcția dată. De altfel, aplicarea pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport va duce, inevitabil, la pierderea locului de muncă, care, la rândul său, va face anevoioasă întreținerea familiei lui Iacoveț D., în special în realitatea actuală, când este foarte dificil de găsit un serviciu bine plătit care ar permite un trai decent persoanei angajate;

- reieșind din cele sus menționate, considerăm că în cazul dat instanța de apel a comis o greșeală la interpretarea normei legale și anume a prevederilor art. 79 Cod penal, și ca rezultat incorect a individualizat pedeapsa în privința lui Iacoveț Denis.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, invocând că acesta urmează a fi respins, ca fiind inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs recurentul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că acest temei pe care s-a bazat avocatul în recursul declarat, nu persistă în cauză, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de

procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal atestă că, autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Iacoveț D., din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, însă critică hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei, solicitând numirea unei pedepse mai blânde, în temeiul art. 79 Cod penal cu excluderea aplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

În acest sens, Colegiul reține că, sancțiunea art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prevede ca pedeapsă amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Așadar, lui Iacoveț D. în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un

termen de 3 ani, adică instanța de apel i-a aplicat pedeapsa la limita minimă, care a fost redusă cu 1/3.

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, inclusiv de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, numindu-i o pedeapsă în limitele legii.

La fel, Colegiul remarcă că, la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal și anume excluderea pedepsei complementare obligatorie, deoarece circumstanțele la care se face referire în recurs (recunoașterea vinei, căința sinceră, examinarea cauzei în procedura simplificată, caracteristica pozitivă la locul de trai și faptul că are la întreținere un copil minor), fac parte din categoria celor atenuante, dar nu și pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Concomitent, instanța de recurs atestă că aplicarea art. 79 Cod penal, este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei penale, reținându-se cumulul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind persoana infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului.

Astfel, instanța de apel studiind multilateral, în deplină măsură și obiectiv toate circumstanțele și datele care caracterizează persoana inculpatului, nu a stabilit careva circumstanțe, ce ar fi constituit excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului, adică unele excepționale, ce ar fi permis instanței de a aplica prevederile art. 79 Cod penal.

Mai mult ca atât, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

Atât pedeapsa principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise.

Prin urmare, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului, a respectat principiile

de individualizare a pedepsei, pedeapsa aplicată lui Iacoveț D. este una aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corectarea și reeducarea lui, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, fiindcă ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grimailo Nelea în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Iacoveț Denis Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **16 ianuarie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana